

Sygn. akt III Ca 1260/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Wiśniewska - Drobny

Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko Gminie Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt I C 360/16

1. oddala apelację;

2. oddala wniosek powódki o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.)Maryla Majewska - Lewandowska	-	SSO Krystyna Wiśniewska - Drobny	SSO Andrzej Dyrda
--	---	----------------------------------	-------------------

Sygn. akt III Ca 1260/16

UZASADNIENIE

Powódka A. C. domagała się zasądzenia od pozwanej Gminy Miejskiej Z. – Szkoły Podstawowej nr (...) w Z. kwoty 1.300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 września 2015r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, że zapisała swoje dzieci na wycieczkę do L., a koszt wyjazdu miał wynosić 650 zł od osoby. Powódka wskazała, że oferta wyjazdu została przedstawiona przez dyrekcję szkoły. Powódka wpłaciła w szkole za pokwitowaniem kwotę 1.300 zł, lecz wycieczka nie odbyła się. Pomimo wezwania do zwrotu, pozwana nie zwróciła gotówki.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 lutego 2016r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Zabrze orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciw od niego wniosła pozwana wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, że na podstawie umowy z dnia 30 września 2014r. M. G. (1) zobowiązała się zorganizować dla uczniów Szkoły Podstawowej nr (...) w Z. wycieczkę do L.. Pozwana wskazała, że Szkoła zebrała od rodziców uczniów łączną kwotę 9.750 zł i przekazała organizatorowi. Z niewiadomych przyczyn do imprezy nie doszło. Pozwana wskazała, że nie posiada legitymacji biernej w sprawie, gdyż to nie ona była organizatorem imprezy turystycznej.

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z dnia 23 maja 2016r. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2015r. do dnia zapłaty, w pozostałej części oddalając powództwo oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że powódka A. C. jest matką dwóch uczniów Szkoły Podstawowej nr (...) w Z.. W szkole uczniowie uzyskali informację o organizowanym wyjeździe do L. za cenę 650 zł od osoby. Rodzice uczniów wpłacali pieniądze w sekretariacie szkoły. Przejazd dzieci miał się odbyć autokarem. Dyrekcja szkoły zbierając pieniądze o rodziców uczniów nie informowała ich o osobie organizatora imprezy. Dane organizatora imprezy zostały wskazane rodzicom uczniów dopiero, gdy wycieczka nie doszła do skutku.

Powódka A. C. wpłaciła łączną kwotę 1.300 zł w kasie Szkoły Podstawowej nr (...) w Z.. Mimo wystosowanego wezwania do zapłaty nie otrzymała zwrotu należności.

W dniu 21 sierpnia 2015r. dyrektor Szkoły Podstawowej nr (...) w Z. zawarła z organizatorem imprezy M. G. (2) ugodę pozasądową, której przedmiotem był zwrot kwoty 9.750 zł tytułem zwrotu należności za nieodbyłą imprezę.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 8 listopada 2001r. w sprawie warunków i sposobu organizowania przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki krajoznawstwa i turystyki (Dz. U. z 2001r., nr 135 poz. 1516) Szkoła Podstawowa nr (...) w Z. jako szkoła publiczna mogła samodzielnie organizować wycieczkę, w tym również wycieczkę zagraniczną. Organizację imprezy szkoła mogła zlecić innemu podmiotowi, lecz w ramach oddzielnego stosunku prawnego.

Sąd na podstawie postępowanie dowodowego stwierdził, że dyrekcja miejskiej placówki oświatowej wobec rodziców uczniów występowała jako organizator imprezy turystycznej. Pozwana nie wskazywała rodzicom dzieci osoby organizatora, a należność za wycieczkę była regulowana w kasie szkoły, której przyjęcie kwitowała szkoła. Z tych względów, Sąd uznał, że to na właściwej jednostce samorządu ją prowadzącą - Gminie Miejskie Z. ciąży obowiązek zwrotu uiszczonych na poczet wycieczki kwot.

Z tych względów, Sąd uwzględnił powództwo co do należności głównej, dokonując korekty w zakresie daty wymagalności odsetek ustawowych za opóźnienie, uwzględniając, że powódka w wezwaniu do zapłaty doręczonym pozwanej 2 października 2015r. wyznaczyła 7 dniowy termin na spełnienie jej roszczeń, co uzasadnienia zasądzenie odsetek za opóźnienie od dnia 10 października 2015r.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od tego orzeczenia wniosł pozwany zaskarżając je w całości.

Zarzucił naruszenie prawa materialnego a w szczególności błędne zastosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 8 listopada 2001r. w sprawie warunków i sposobu organizowania przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki krajoznawstwa i turystyki i bezzasadne pominięcie zapisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o usługach turystycznych czego następstwem było błędne uznanie, że Szkoła Podstawowa nr (...) w Z.

jest organizatorem turystyki oraz sprzeczność poczynionych ustaleń z zebrany materiał dowodowy poprzez uznanie, że Szkoła Podstawowa nr (...) w Z. jest organizatorem turystyki.

Nadto podniósł uchybienie formalne polegające na nie rozpoznaniu wniosku pozwanego o powiadomienie o toczącym się postępowaniu jego ubezpieczyciela.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie roszczeń powódki w całości i obciążenie jej kosztami postępowania za obie instancje przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa procesowego względnie o uchylenie wydanego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania po uprzednim powiadomieniu o toczącym się postępowaniu ubezpieczyciela pozwanego i obciążenie powódki kosztami postępowania apelacyjnego przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania za obydwie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powódki, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiał dowodowy, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logicznych i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne.

Ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Zarzuty podniesione w apelacji nie były uzasadnione.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 8 listopada 2001r. w sprawie warunków i sposobu organizowania przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki krajoznawstwa i turystyki zostały wydane na podstawie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 22 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty.

Zgodnie z § 1 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia przedszkola, szkoły i placówki, zwane dalej "szkołami", mogą organizować dla wychowanków i uczniów, zwanych dalej "uczniami", różnorodne formy krajoznawstwa i turystyki, przy czym, w organizowaniu form tej działalności, szkoły mogą współdziałać ze stowarzyszeniami i innymi podmiotami, których przedmiotem działalności jest krajoznawstwo i turystyka. Zgodnie natomiast z § 7 ust. 2 w/w rozporządzenia zgodę na zorganizowanie wycieczek i imprez wyraża dyrektor szkoły po zawiadomieniu organu prowadzącego i organu sprawującego nadzór pedagogiczny.

Wskazać nadto należy, że ustawa z dnia 29 sierpnia 1997r. o usługach turystycznych, zgodnie z art. 1, określa wyłącznie warunki świadczenia przez przedsiębiorców usług turystycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także za granicą, jeżeli umowy z klientami o świadczenie tych usług są zawierane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wobec zakresu przedmiotowego w/w ustawy jej przepisy nie mogły być stosowane do ustalonego stanu faktycznego, skoro ustawa o systemie oświaty (i przepisy ustawy wydane w ramach udzielonego upoważnienia) udzielała odrębnego, aczkolwiek ograniczonego podmiotowo, uprawnienia do organizowania różnorodnych form turystyki.

Jak wynika z umowy z dnia 30 września 2014r. (k. 19) wyjazd miał charakter edukacyjno – szkoleniowy, jednak program wycieczki (k. 9) wskazuje, iż miała ona charakter wycieczki krajoznawczo-turystycznej wskazanej w § 4 pkt 2 w/w rozporządzenia.

Uznać zatem należało, że Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, w oparciu o wskazane przez niego dowody, iż to pozwana, a nie wskazywany przez nią podmiot, była organizatorem wycieczki do L., a zatem ponosi ona

odpowiedzialności za jej niewykonanie i zasadnie została zobowiązana do zwrotu kwoty wpłaconej przez powódkę, skoro pokwitowanie jej uiszczenia zostało wydane przez Dyrektora Szkoły (k. 6-7).

Za całkowicie nieuzasadnione należało uznać uchybienie formalne polegające na nierozpoznanie wniosku pozwanego o powiadomienie o toczącym się postępowaniu jego ubezpieczyciela, gdyż postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2016r. zawiadomiono o toczącym się postępowaniu i wezwano do udziału w sprawie Towarzystwo (...), czyniąc tym zadość wnioskowi pozwanej zgłoszonemu w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Nadmienić należy, że doręczenie zawiadomienia o terminie rozprawy zostało dokonane w dniu 15 kwietnia 2016r. (k. 40). Tym samym, w świetle tego co ustalono i przedstawiano powyżej, zarzut ten był całkowicie bezpodstawny.

Z tych względów Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

Wobec braku poniesienia przez powódkę kosztów postępowania w postępowaniu odwoławczym, wniosek o zwrot tych kosztów podlegał oddaleniu.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Krystyna Wiśniewska – Drobny SSO Andrzej Dyrda